

РЕШЕНИЕ

№ 427

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9830** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба вх.№ Е-13-262-1034/14.09.2022г. по описа на КЕВР от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез К. Н. Н. – юриконсулт и пълномощник, съгласно пълномощно от Ж. С. и А. С. – представляващи заедно от всеки двама членове на УС на дружеството срещу Решение №Ж-474/01.09.2022г. на КЕВР, с което на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетвори искането на г-н Т. П. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН 1466314, находящ се в [населено място], [община] и в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да уведоми КЕВР за предприетите действия.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено е извън рамките на материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта, поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че предназначението на обекта определя вида на клиента – битов или небитов, тъй като в ЗЕ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му липсва процедура, регулираща процеса по промяна предназначението

на обекта. Именно такъв специален закон е ЗУТ, приложим при промяна предназначението на имота. Заинтересованата в процеса страна Ч. е избрал доставчик на свободния пазар на електроенергия „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, като на 22.11.20г. е сключил индивидуален договор за продажба на електрическа енергия за обекта, който е влязъл в сила на 01.01.2021г. Спорът за съществуване, дължимост, изискуемост и заплащане на суми от клиента на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, дължими на основание този договор, е определен в жалбата като граждански спор, извън компетентността на КЕВР. Излага подробни аргументи в подкрепа на тезата, че клиентът е небитов, тъй като предназначението на сградата не е за битови нужди. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноси в полза на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, сторени в хода на съдебното производство.

В съдебно заседание жалбоподателят „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД не се явява и не се представлява, депозирана е молба, с която пълномощникът не възразява по даване ход на делото и поддържа жалбата и моли оспореният административен акт да бъде отменен по изложените в жалбата аргументи по същество. Претендират се разноси.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Б., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Направено е възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноси по делото. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – Т. П. Ч. – в съдебно заседание се явява лично като представя писмено обяснение с приложения. По същество моли да бъде потвърдено оспореното решение и да се отхвърли жалбата, както и да му се възстановят средствата, съставляващи неправомерно получени от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД суми, считано от 24.09.2015г. до момента, не претендира присъждане направени в съдебното производство разноси.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Г-н Т. П. Ч. е небитов клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД за обект с ИТН 1466314, клиентски номер [ЕГН], находящ се на адрес: [населено място], [община].

На 20.04.2015г. Т. П. Ч. придобива недвижим имот частна общинска собственост съгласно АОС №673/17.01.2014г. – УПИ IV -124, 125, 129 по КРП на [населено място], [община], област П. с площ 1131кв.м. и застроените в него: етажна масивна сграда с площ от 150кв.м. и едноетажна масивна сграда с площ от 90кв.м., видно от сключен Договор за продажба на недвижим имот – Частна собственост /л.18-18гръб/. Визираните застроени в имота сгради към момента на продажбата на обектите в УПИ V-124,125,129, нов УПИ -472 от кв.7 по плана на [населено място] са отразени в базата данни на електроразпределителното дружество на Е. Юг ЕАДЗ с измервателна

точка номер ИТН 1466314 и предназначение за небитово потребление – „Здравна служба“, която е била вписана в капитала на „Медицински център-І Х.“ ЕООД.

На 26.05.2015г. във връзка с придобиването на собствеността г-н Ч. депозира заявление вх.№15055745 за промяна на клиентските данни на ИТН 1466314, в същото е посочено, че ще използва енергията за битови нужди /л.60-61/.

На 22.06.2015г. Т. Ч. става титуляр на ИТН 1466314 с клиентски номер [ЕГН] за обекта, който е придобил. Предоставените към този момент документи не удостоверяват пред дружеството, че обектът ще ползва енергията за битови нужди, електроразпределителното дружество не е променило партидата.

На 24.09.2015г. Ч. подава заявление №15913163 /л.65/, с което желае електроразпределителното дружество да определи местоположението на съществуващите енергийни съоръжения в имота му и около него, като този вид услуги се заплащат допълнително по ценоразпис. По заявлението за услуга е отразена дейност, че клиентът не желае да заплати такса за поисканата услуга, а желае тя да бъде извършена за сметка на „ЕР Юг“, същата не е извършена.

На 08.03.2022г. Т. Ч. депозира жалба /л.49-51/, адресирана до Е. България Електроснабдяване ЕАД с копие до КЗП, МС и НС РБ с две основни искания:1. Да се извърши проверка дали енергийни съоръжения преминават през неговия имот с УПИ V-124, 125, 129, нов УПИ -472 от кв. 7 по плана на [населено място], тъй като не може да ползва пълноценно имота си и 2. Промяна на тарифите за ползване на електрическа енергия от небитови на битови нужди.

По първото искане „Електроразпределение Юг“ ЕАД ангажира становище /л.54-56/, съгласно което е извършена проверка, като предоставената информация от 2015г. е непълна, тъй като Ч. е подал заявление за трасиране на кабел средно напрежение, находящ се в тротоар в съседство с имота му, същият е построен през 1992г., захранва трафопоста в центъра на селото. И двете съоръжения са законно изградени имат приложими сервитути съгласно ЗЕ и специалната наредба към закона. Заинтересованата страна е уведомена с писмо изх.№63978-1-16 от 15.03.2022г. /л.67/

По второто искане „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД е изпратил отговор /л.52/ до Г. Ч. с изх.№63979-1-16 от 15.03.2022г., с който разяснява на лицето, че за да се извърши промяна таксуването по битови цени е необходимо да бъде извършена промяна на предназначението на имота по реда на ЗУТ и да се представи удостоверение за факти и обстоятелства по ЗУТ, доколкото в клиентската база данни обект с ИТН 1466314 е регистриран като здравна служба и не е обект с битово предназначение.

На осн. чл.112 от АПК вр. чл.20, ал.2 от ЗА и чл.65, т.10 от УП на МС сигналът от 08.03.2022г. е изпратен по компетентност на КЕВР, заведен под №Е-02-01-8/16.03.2022г.

На осн. чл.142 и чл.143 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите на енергетиката жалбата с писмо №Е-02-01-8/16.03.2022г. е изпратена за разглеждане

по компетентност и извършване на проверка по реда на чл.41 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и с чл.60 от Общите условия на договорите за достъп до електроразпределителната мрежа и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Юг“ ЕАД.

На 01.09.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. №Е-02-01-8/16.03.2022г., подадена от Т. П. Ч. и е взето атакуваното решение № Ж-474/01.09.2022 г. – предмет на настоящото производство. Със същото на осн. чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ вр. чл.147, ал. 1 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратено административното производство по жалбата на Ч. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД в частта относно искането за изместване на енергийните съоръжения и на осн.22, ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл.147, ал.2 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД в оспорената пред АССГ част са дадени задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД: 1. В седемдневен срок от получаване на решението, да удовлетвори искането на Т. П. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 1466314, находящ се в [населено място], [община]; 2. В седемдневен срок след изпълнение на т. 1 да уведоми КЕВР за предприетите действия.

Решението е изпратено до страните в административното производство със съпроводителни писма от 02.09.2022г., получени от жалбоподателя „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД на 05.09.2022г. и от заинтересованата страна Т. Ч. на 12.09.2022г., видно от приложените по делото обратни разписки /л.37/

На 14.09.2022г. „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД на осн. чл.13, ал.9 от ЗЕ вр. чл.145 и чл.146 от АПК е депозирана жалба чрез КЕВР до АССГ, с която се обжалва решението в частта, с което КЕВР дава на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД задължителни указания да удовлетвори искането на Т. П. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 1466314, находящ се на адрес [населено място], [община].

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по

издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК, поради което изложените твърдения в жалбата за неспазване на установената форма са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Аргументите в този смисъл са следните: съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Следователно съдът намира за неоснователни твърдението в жалбата, че сключването, изменението, прекратяването, изменението на индивидуален договор между него и заинтересованата страна за продажба на електрическа енергия на процесния обект е изцяло гражданскоправен и всички спорове, възникнали въз основа на него, са извън компетентността на регулаторния орган и не подлежат на контрол от орган на изпълнителната власт.

Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./ . В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Спазена е нормата на чл.35 от АПК като КЕВР е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата. Действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г.

Относно противоречието с материалноправни разпоредби и несъответствието с целта на закона:

От събраните по делото доказателства е безспорно установено, че промяната на тарифите за ползване на електрическа енергия от небитови на битови нужди за обекта на г-н Ч., находящ се в УПИ V-124, 125, 129, нов УПИ-472 от кв. 7 по плана на [населено място] е отразен в базата данни на Е. Юг ЕАД с ИТН1466314. Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ (ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила

от 17.07.2012 г.) предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването, на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански. Така въведеното в специалния закон разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл.2, т.10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуваш електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности и съответно чл.2, т.11, съгласно която небитов клиент означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Следователно и в текстовете на общите условия на дружествата не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение

между битов и небитов клиент.

Не следват различни изводи от разпоредбите на Закона за устройството на територията /ЗУТ/. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Предназначението е част от основните кадастрални данни за сградата или самостоятелния обект в сградата, съгласно чл.27, ал.1, т.2 и т.3 от ЗКИР, като класификатора на начина на трайно предназначение на териториите, начина на ползване и предназначение на недвижимите имоти е определена в Наредбата по чл.31 от ЗКИР. Съгласно класификатора за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях по приложение №4 към чл. 16, ал.3 от Наредба №РД-02-20-5 от 2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, са определени различни кодове за самостоятелните обекти. В този смисъл изискванията на ЗУТ и на ЗКИР за определяне предназначението на строежите – на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелни обекти в тях, изискванията свързани с промяната на тяхното предназначение с оглед спазване на нормативните изисквания за тяхното изграждане, въвеждане в експлоатация и ползване, както и нанасянето и поддържането на основните кадастрални данни в кадастралната карта и кадастралните регистри са неотнормисими в процесния случай, касаещ предоставяне на електрическа енергия до клиенти, определянето им като „битови клиенти“, респ. „небитови клиенти“ по смисъла на ЗЕ. Извършване на промяна по чл.6, ал.4 от Общите условия по договорните взаимоотношения с електроразпределителното дружество и клиентите им не вменява задължение за промяна предназначение на обект по смисъла на §5, т.41 от ДР на ЗУТ. Обратното противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

Следователно разпределението на двата вида клиенти – битов или съответно небитов е на основата на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на основата на предназначението на обектите, където ще я потребяват.

В конкретния случай с подаденото Заявление от 26.05.2015г, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в обект с ИТН 1466314, находящ се в [населено място], [община] се ползва за битови нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД г-н Т. Чобански е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от заинтересованата страна Т. П. Ч. пред КЕВР, нарушение, извършено от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни законосъобразни

указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна е претендирала след приключване съдебното дирене възстановяване средства и присъждане на обезщетение за претърпени вреди, по които настоящият състав в настоящото съдебно производство не би могъл да се произнесе. Така направената искова претенция е недопустима, тъй като обжалваният административен акт – Решение №Ж-474 от 01.09.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни указания да удовлетвори искането на Т. П. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за процесния обект, е в полза на заинтересованата страна /арг. чл.204, ал1 и ал.2 от АПК/. Предвид горното заинтересованата страна може да се възползва от субективното си право да предяви осъдителен иск по съответния за това ред.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален 100 лв. за настоящата инстанция.

На заинтересованата страна такива не се дължат, предвид липсата на претенция в този смисъл.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 67-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез пълномощник К. Н. Н. срещу Решение №Ж-474/01.09.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта, с която на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са дадени задължителни указания в седмодневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетвори искането на г-н Т. П. Ч. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект с ИТН 1466314, находящ се на адрес [населено място], [община].

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

